

قرآن و جنین شناسی

« و اذا خذ ربك من بنی آدم من ظهورهم ذریبتهم و اشهدهم علی انفسهم ، الت بریکم قالوا بلی شهدنا » (سوره اعراف آیه ۱۷۱)

ترجمه: و هنگامیکه پروردگار تو ذریه بنی آدم را از اصلاّب ایشان فرو آورد و آنان را بر وجود خودشان گواه ساخت؛ سؤال کرد که آیا من پروردگار شما نیستم. گفتند آری شاهد شدیم ما بر اقرار خودمان.

تفسیر پزشکی: این آیه از قرآن، صراحت کامل دارد بر اینکه خداوند متعال، ذریه انسان را از پشتهاشان گرفته است. مرکز ذریه ظاهراً در قسمت اسفل بدن قرار دارد (نه در پشت) بنا بر این بر حسب ظاهر، مرکز پیدایش نطفه و تسلسل نسل، با محلیکه بوسیله این آیه مشخص میگردد، متناقض و ناسازگار خواهد شد.

جنین شناسی:

در این آیه، از حقیقت آفرینش انسان و ذریه او و کیفیت بوجود آمدنش صحبت میشود و از این لحاظ کلام خداوند با علم «Embryologie» تطبیق میکند و از موضوعی که در حقیقت مخصوصی تهیه نسل در جسم جنین میباشد گفتگو مینماید زیرا این عضو قبل از تولد، در پشت جنین و زیر کلیتین قرار گرفته و اعضائیکه باعث ایجاد نسل میشوند از همین جا میرویند و این اعضا تا ماههای آخر زندگی جنینی، در شکم مادر در محل مزبور (پشت جنین و زیر کلیتین) میمانند و سپس بطرف خارج و پائین سرازیر میشوند و در هنگام ولادت در محل معمولی خود جایگزین میگرددند گاهی نیز فرود آمدن اعضا نامبرده بتأخیر میافتد و چنانچه این تأخیر بطول بیانجامد بی نهایت تولید درد و زحمت خواهد نمود بقسمی که احتیاج بعمل جراحی پیدا می شود بنا بر این در این آیه شریفه بمرکز و محل اصلی آن اشاره شده است و نظر بر اینکه جنین شناسی فقط در قرن اخیر پیشرفت کرده و مرکز اصلی آن در این قرن کشف شده است این آیه در عین حال که صحت گفتار و عدم بطلان قرآن را اثبات میکند یکی از معجزات آن نیز بشمار میرود از آنچه تا بحال در علم طب شرح داده شده روشن گردیده است که طبق قوانین طبیعی نطفه: از شکل جنینی تا انسان کامل بتدریج رشد و نمو می کند و بشر از کنه آن جز بمرور ایام چیزی نمیداند ولیکن حضرت پروردگار

از سرنوشت آن کاملاً مطلع می‌باشد چه خود آفریننده آنست و انسان کامل را از يك سلول حیاتی كوچكى كه قطرش از يك دهم میلیمتر کمتر است به وجود آورده است .

سلول اولیه حیاتی :

مطالعه ساده و تعمق مختصری در حالت و ساختمان این سلول حیاتی بشر را برای همیشه حیران ساخته است این حیوان نا دیدنی چنانچه گفته شد قطرش بسیار کم است و با این حقارت و کوچکی دنیای وسیع قابل مطالعه ئی دارد این جسم بدان خردی از سه قسمت متمایز تشکیل یافته : غشاء - پرتو پلاسم - هسته . پوست این حیوان که در حفظ و حفاظت او عامل مؤثری میباشد با دقیقترین ابزار و آلات علمی قابل مشاهده نیست از آنچه تا بحال بتحقیق رسیده ۳۴ عنصر اصلی در ترکیب پرتو پلاسم دخالت تامه دارد و معذالک فرمول شیمیائی آن هنوز هم کاملاً بدست نیامده است هسته عامل فعالیت و منبع حیات این حیوان است بقدری ریز است که اغلب با وسائل علمی امروزی هم قابل رؤیت نمیکردد .

این موجود كوچك نا دیدنی تمام اعمال حیاتی را انجام میدهد : تغذیه میکند - دوران دارد - ذخیره میکند - تولید قوه و نیروی حرارت و الکتریک و نور در او میشود - پس از تغذیه و هضم - مواد زاید را دفع مینماید - رشد و نمو دارد - تولید مثل میکند - در تولید مثل ؛ صفات ارثی را انتقال میدهد و چون پیر شد میمیرد . هر يك از این خصائص ذاتی و اعمال حیاتی و اجزاء ساختمانی او ، تابع قوانین مسلمه و لا یتغیری است . پس بالنتیجه وجود هر موجودی اثری بزرگ از نام خداوند است با اینهمه صورت بزرگ شده و تکمیل یافته این ذره که انسان کامل است بیشتر اوقات آفریننده خود را فراموش میکند چون خداوند بفراموشی و حق ناشناسی انسان اطلاع کامل دارد در قسمت دوم آیه (و اشهدهم و علی انفسهم الخ) اشاره بدین معنی نموده و آنها را گواه میگیرد که آیا من پروردگار شما نیستم ؟ میگویند آری گواهی دادیم . و گاهی تأثیر این فراموشی بقدری شدید است که آیه مبارکه : ان شرالدواب عند الله الصم البکم اللذین لا یعقلون ؛ بر آنان صدق میکند (ترجمه : بدترین جانوران نزد خدای متعال همان مردمان کر و لالی هستند که تعقل نمیکنند) .